

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις τῇ 23 Φεβρουαρίου 1946

ΕΥΧΟΙ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 78

REPORT CARD

Experiments in Ethics

Σ. Π. 105. Περί παροχής εδωκετημάτων τινών εις ἀπο-
λυθέντας διὰ πολιτικούς λόγους αστυνομικούς υπαλλή-
λους 1

[Illegible handwritten text]

A.N. 4921. Περί συμπληρώσεως τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς
τῶν Χημικῶν Μηχανικῶν τοῦ Ε.Μ. Πολυτεχνείου . . 2

Α.Ν. 1022. Περί διακανονισμού του τρόπου διοικήσεως
καὶ λειτουργίας τῶν Ὑποθηκοφύλακων ἀποστολῆς ἀσφαλί-
σεως.

A.N. 1023. Περὶ ἐπιβολῆς εἰδικῆς εἰσφορᾶς εἰς βάρος τῶν δικαιοῦχων δεσμευμένου συνολοῦ ἀκινήτου καὶ περὶ ρυθμίσεως ἄλλων τινῶν συναλλαγματικῶν θεμάτων 4

A.N. 1024. Περὶ τροποποιήσεως πενικῶν τινῶν διατά-
ξεων 5

A.N. 1025. Περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 26)44 περὶ ἀνωτάτου ὁρίου τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν Ἑλλάδι Δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων 6

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ διαθέσεως ἀκινήτου κληρονομίας Μαρίας Σκενδε-
ράνη ὑπὲρ Κοινωνηλοῦς σκοποῦ 7

Περὶ μεταβιβάσεως ἀρμοδιότητων καὶ Ὑπηρεσιῶν ἐκ τῶν
Ὑπουργείων Δημοσίων Ἔργων εἰς τὸ Ὑφυπουργεῖον Ἀσ-
τυνομικοδομήσεως

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

(1)

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ 6π' ἀφ' 0. 105.

Περὶ παροχῆς εὐεργετημάτων τιμῶν εἰς ἀπολυθέντας διὰ
πολιτικούς λόγους δοτηνομικούς ἑταλλήλους.

ГЕОМЕТРИЯ В

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπερ-
σίσχμεν καὶ διατάσσουμεν.

"Αρθ. 209 1.

Εἰς μονίμους ἀστυνομικοὺς υπαλλήλους ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ ἀπολυθέντας ἢ ἐξαναγκασθέντας εἰς παραίτησιν διὰ πολιτικούς λόγους Α) ἀπὸ 5 Μαρτίου μέχρι τέλους 1933, Β) δυνάμει τῶν ὑπὸ στοιχεῖα Β. Γ. καὶ Δ' Συντακτικῶν πράξεων τῆς 1ης Ἀπριλίου 1935, ὡς αὐταὶ ἐροποποιήθησαν καὶ συμπληρώθησαν μεταγενεστέρως καὶ Γ) κατὰ τὴν διαρκείαν τῆς δικτατορίας τῆς 4ης Αὐγούστου 1936 ἢ τῆς Κατοχῆς, ἐφ' ὅσον δι' ἔχαστον αὐτῶν ἢ ἐπίβλησις, παραίτησις ἢ ἀποχώρησις ὀφείλεται εἰς πολιτικὸν ἀπολειστικὸς λόγους μὴ ἐνικαιολογούμενος εἰς τὴν ἐνέργειαν ἐπαγγελίας τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, παρέχονται τὰ κῆρυδι ἀνεργασίας, δι' ἀφορμὰς τοῦ Ὑπουργοῦ Δημόσιας Τάξεως κατὰ σύμφωνον γνώμης τῶν κατὰ βαθμὸς Ὑπηρεσιακῶν Συντακτικῶν.

α) Ἐκ τῶν βαρβάρων τοὺς ὁμοίους ἔλαβον τυχρὸν σύγχρονοι ἢ πρῶτοι αὐτῶν ἐν τῇ μεταφρ. ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τῶν καὶ τῆς ἰσχύος τῆς παρέρσεως γένου, λαμβάνουσιν ὅσοις ἔθελον

γνωμοδοτήσει· τὰ ἄνω οἰκίᾳ Ὑπηρεσιακῇ Συμβούλει καὶ τῇ ἀναδρομικῶς ἀφ' ἧς προήχθησαν οἱ σύγχρονοι ἢ νεώτεροι αὐτῶν

β) Ὁ ἐκτός υπηρεσίας, ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης, διαδραμῶν χρόνος, λογίζεται ὡς χρόνος ἐνεργεῖν καὶ πραγματικῆς ὑπηρεσίας ἐν τῇ Ἀστυν. Σώματι, διὰ συνταξίν, συμμετοχὴν εἰς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Ἡολιτικῶν Ὑπαλλήλων καὶ Στρατοῦ ἢ τὸ Ταμεῖον Πελοποννήσου, καὶ μετοχικὰς προσαυξήσεις ἢ τὴν ἀπονεικνὴν μισθοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ, οὐχὶ δὲ διὰ τὴν ἀπώλησιν μισθοῦ.

γ) Μεσοβαλ καταβληθέντες λόγω απολύσεως, ως και παρ-
 οντες η μερίσματα καταβληθέντα αυτοίς παρ' ασφαλιστικῶν
 ὀργανισμῶν, δὲν ἀναζητοῦνται παρ' αὐτῶν.

δ) Τὰ ἐκ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δημ. Ὑπαλλήλων λη-
φθέντα ποσά ὡς βοηθημάτων, θέλουσιν ἐκπεσθῇ ἐκ τῶν βοηθη-
μάτων ἅπανα δικαιούνται ἥδη δυνάμει τῆς παρούσης Συντα-
κτικῆς Πράξεως.

ἄρθρον 2.

Οἱ ὑπὲρ ὧν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τῆς παρούσης δέον, ὡς ἐντὸς ὁμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτῆς, ὑποβάλλωσιν εἰς τὸν Ὑπουργὸν Διημοσ. Τάξεως ἔγγραφον αἰτήσιν μετὰ τῶν πολιτικῶν λόγων, οἵτινες προέκλεσαν τὴν ἀπόβυσιν αὐτῶν ἢ ἐξηράγκασιν αὐτοὺς εἰς παραίτησιν.

"Αρθρον 3.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὴν παρούσαν καταργεῖται.

"Αρθρον 4.

Η παροδον Συντακτική πράξις λαμβάνει από της δημοσίευσής της εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1946.

Εν δυνάμει τοῦ Βασιλέως.

Ὁ Ἀντιβασιλεύς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΕΜΜ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ, ΠΡ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ,
Γ. ΜΑΥΡΟΣ, ΣΤ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ, Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ,
ΝΟΒΑΣ, ΑΛ. ΜΥΛΩΝΑΣ, ΓΕΩΡΓ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ, Α.
ΜΑΧΑΣ, ΧΡ. ΕΥΕΛΠΙΑΝΗΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Π.
ΠΕΛΤΕΚΗΣ, ΘΕΟΔ. ΜΑΝΕΤΤΑΣ, Κ. ΓΚΟΤΣΗΣ, Π.
ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ, Δ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Ν. ΚΡΑΣΣΑΔΑΚΗΣ, Κ.
ΔΟΣΙΑΔΗΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτάθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1946.

Ὁ ἐπὶ τῆς Διακείσεως Ὑπουργὸς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΜΑΥΡΟΣ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(2)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ἐπ' ἀριθ. 1021.

Περὶ συμπληρώσεως τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τῶν Χημικῶν
Μηχανικῶν τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαν καὶ διατάσσων:

"Αρθρον 1.

1. — Ἡ εἰς τὸ Ε. Μ. Πολυτεχνεῖον λειτουργοῦσα Ἀνωτάτη Σχολὴ Χημικῶν Μηχανικῶν ὑποδιαιρεῖται εἰς τὸ Τμήμα Χημικῶν Μηχανικῶν, χορηγοῦν διπλωμα χημικοῦ μηχανικοῦ, κατόπιν πενταετοῦς φοιτήσεως, τὸ Τμήμα μεταλλειολόγων μηχανικῶν, χορηγοῦν διπλωμα μεταλλειολόγου μηχανικοῦ κατόπιν πενταετοῦς φοιτήσεως, καὶ εἰς τὸ Τμήμα μεταλλουργῶν μηχανικῶν, χορηγοῦν διπλωμα μεταλλουργοῦ μηχανικοῦ, κατόπιν πενταετοῦς φοιτήσεως. Ἡ πενταετής φοίτησις εἰς τὸ Τμήμα Χημικῶν Μηχανικῶν ἔκλεισι διὰ τοῦς ἐγγεγραμένους κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1945—46 εἰς τὴν πρῶτην τάξιν τοῦ τμήματος αὐτοῦ.

2. Οἱ κατετηγμένοι διπλωμα πολιτικοῦ ἢ χημικοῦ μηχανικοῦ τοῦ Ε. Μ. Π. ἢ ἀπλῶς περσιώσαντες ἐπιτυχῶς τὸ 3' ἔτος τῶν σπουδῶν τῶν δύνανται νὰ τύχουν, οἱ μὲν πολιτικοὶ μηχανικοὶ τοῦ διπλώματος τοῦ μεταλλειολόγου μηχανικοῦ, οἱ δὲ χημικοὶ μηχανικοὶ τοῦ μεταλλειολόγου ἢ μεταλλουργοῦ μηχανικοῦ, κατόπιν φοιτήσεως δύο ἐτῶν εἰς τὸ ἀντίστοιχον τμήμα τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Χημικῶν Μηχανικῶν, ἐκπληρώσεως ὅλων τῶν υποχρεώσεων τῶν, ὡς αὗται ὁρίζονται ἐκείνῃ ὑπὸ τῆς ἐκείνου ὑποτάξεως ἐπιτυχῶς τὴν τελικὴν ἐπὶ διπλωματι ἐξέτασιν. Ἡ μετακταίσεως αὕτη θ' ἀρχίσῃ τὸ πρῶτον εὐθὺς ὡς λειτουργήσῃ ἡ δ' ἀξίξις τῶν ἀντιστοίχων τμημάτων τῆς Σχολῆς. Οἱ κατὰ τὰ ἔτη 1943—1945 μετακταίσεως διπλωματοῦχοι χημικοὶ μηχανικοὶ δύνανται νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὴν 8' τάξιν τῶν ἀντιστοίχων τμημάτων τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Χημικῶν Μηχανικῶν, ὅταν αὕτη λειτουργήσῃ, ἀφοῦ ὑποτύωσιν ἐπιτυχῶς ἐξετάσεις εἰς τὰ τότε διδασκόμενα μαθήματα.

3. Ἡ λειτουργία τῶν πρῶτων τριῶν τάξεων τῶν τμημάτων μεταλλειολόγων, μεταλλουργῶν ἢ ἀρχίσῃ, τὸ πρῶτον, κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1945—1946.

"Αρθρον 2.

1) Ἐρῶνται τακτικὴ ἔδρα ἐν τῷ Ε. Μ. Πολυτεχνεῖοι:

α) Μεταλλουργίας, καὶ αἱ ἑκτακτοὶ ἔδραι:

β) Ἡλεκτροτεχνίας.

γ) Βιομηχανικῶν δομικῶν κατασκευῶν.

2) Ἐρῶνται τὰ ἀκόλουθα ἐργαστήρια:

α) Μεταλλουργίας ὑπαγόμενον εἰς τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἰδρυομένην τακτικὴν ἔδραν τῆς Μεταλλουργίας.

β) Μεταλλογνωσίας καὶ Μεταλλευτικῆς ὑπαγόμενον εἰς τὴν κατὰ τὸ ἀρθρον 3 (παρ. 3) τοῦ παρόντος ἔδραν Μετ. Λογνώσεως καὶ Μεταλλευτικῆς.

3) Ἐρῶνται τρεῖς θέσεις ἐπιμελητῶν καὶ τρεῖς θέσεις βοηθῶν, κατανεμόμεναι, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Συγκλήτου εἰς τὰς ἔδρας τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Χημικῶν Μηχανικῶν.

"Αρθρον 3.

1) Εἰς τὰ τμήματα τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Χημικῶν Μηχανικῶν θὰ διδάσκωνται, ἐκτὸς τῶν ἤδη διδασκόμενων, καὶ τὰ ἑξῆς μαθήματα:

«Βιομηχανικὴ Φυσικὴ», «Γενικὴ Μεταλλουργία», «Μεταλλουργία τοῦ Σιδήρου», «Εἰδικὴ Μεταλλουργία», «Εκματῶνσις Μεταλλείων» καὶ «Τεχνολογία Καυσίμων καὶ Λιπαντικῶν», ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἔδραν τῆς Μεταλλουργίας, «Γενικὴ Ἡλεκτροτεχνία I καὶ II», ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἔδραν τῆς Θεωρητικῆς καὶ Γενικῆς Ἡλεκτροτεχνίας καὶ Ἡλεκτρικῆς Τεχνικῶν, «Βιομηχανικὴ Ἀεμικαὶ Κατασκευαία», ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Σιδηροπαγοῦς Συναρμώματος, «Αναλύσεις Μεταλλευμάτων», ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἔδραν τῆς Ἀναλυτικῆς Χημείας, «Στοιχεῖα Γεωδαισίας» καὶ «Τοπογραφία Μεταλλείων», ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἔδραν τῆς Γεωδαισίας, «Ὀρυκτολογία καὶ Παλιοντολογία», «Ἐφηρμοσμένη Ὀρυκτολογία καὶ Κοιτασματολογία καὶ Ἐφηρμοσμένη Γεωλογία», ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἔδραν τῆς Ὀρυκτολογίας, Πετρογραφίας, Γεωλογίας.

2) Διὰ Β. Διαταγμάτων, προκαλουμένων μετὰ γνώμην τῆς Σχολῆς καὶ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, δύνανται νὰ τροποποιῶνται τὰ διδασκόμενα εἰς τὰ τμήματα τῆς Σχολῆς μαθήματα ὡς καὶ αἱ ἔδραι, εἰς ἃς ὑπάγονται ταῦτα, ἐπίσης δὲ νὰ προστίθενται νέα ἢ νὰ καταργοῦνται τινὰ ἐξ αὐτῶν.

3) Τὸ ἤδη διδασκόμενον μάθημα Μεταλλουργίας καὶ Μεταλλογνωσίας μετονομάζεται εἰς μάθημα Μεταλλογνωσίας καὶ Μεταλλοτεχνίας, ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἔδραν τῆς «Μεταλλουργίας καὶ Μεταλλευτικῆς», μετονομαζομένην ἐφεξῆς εἰς ἔδραν «Μεταλλογνωσίας καὶ Μεταλλευτικῆς».

"Αρθρον 4.

1. Οἱ ἐπιτυχόντες κατὰ τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις τοῦ 1945 ὑπὲρ τῶν, δυνάμει τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ νόμου 2201/1943, διορισθέντα ἀριθμὸν εἰσακτέων εἰς τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Ἀρχιτεκτόνων καὶ Χημικῶν Μηχανικῶν δύνανται νὰ ἐγγραφῶσιν διὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1945/1946, οἱ ἐπιτυχόντες εἰς τὰς ἐξετάσεις τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἀρχιτεκτόνων εἰς τὴν πρώτην τάξιν τῆς Σχολῆς ταύτης, οἱ δὲ ἐπιτυχόντες εἰς τὰς ἐξετάσεις τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Χημικῶν Μηχανικῶν εἰς τὴν πρώτην τάξιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἰδρυομένων πτυχίων Μεταλλειολόγου Μηχανικοῦ καὶ Μεταλλουργοῦ Μηχανικοῦ.

"Αρθρον 5.

1. Ἐρῶνται ἐπὶ θέσεις ἐπιμελητῶν, ὁκτώ θέσεις βοηθῶν καὶ πέντε θέσεις παρασκευαστῶν, κατανεμόμεναι εἰς τὰς ἔδρας τοῦ Ε. Μ. Π., διὰ διαταγμάτων, ἐκδιδομένων μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου.

2. Ἐρῶνται δύο θέσεις γραμματέων, μία λογιστοῦ, μία εἰσαπράκτορος δύο γραφῶν, δύο θέσεις βοηθῶ βιβλιοφύλακος, δύο δακτυλογράφων, τρεῖς τεχνιτῶν τοῦ Μηχανουργικοῦ Ἐργαστηρίου, δύο τεχνιτῶν τοῦ Ἐργαστηρίου Ἀντοχῆς τῶν ὕλικων, καὶ ἑνὸς τεχνίτου τοῦ ἡλεκτρολογικοῦ Ἐργαστηρίου.

3. Διὰ τὸν διορισμὸν καὶ τὴν προαγωγὴν τοῦ εἰσαπράκτορος ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις περὶ γραφῶν.

4. Ὁ κατετηγμένος πτυχίων τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, διορίζεται ὡς λογιστὴς ἐπὶ βαθμῇ προσημασίως 3' τάξεως.

5. Διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ τεχνίτου τοῦ Ἡλεκτρολογικοῦ Ἐργαστηρίου ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις αἱ ἰσχύουσιν διὰ τοῦς τεχνίτας τοῦ Μηχανουργικοῦ Ἐργασταρίου.

6. Οἱ ὑπηρετίαι τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου μετανομάζονται εἰς κλητῆρας. Αἱ θέσεις κλητῆρων α' καὶ β' τάξεως εἶναι κοιναί.

7. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α. Ν. 529/1937 δὲν ἐφαρμόζονται διὰ τὸ διδακτικόν, διοικητικόν καὶ ὑπηρετικόν προσωπικόν τοῦ Ε. Μ. Π.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐπαναθεορῶνται ἐν ἰσχύϊ αἱ διὰ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Α. Ν. 1477/1938 καθορισθεῖσαι διατάξεις τῶν παρ. 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 2 Ὀκτωβρίου 1931 Διατάγματος περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ε. Μ. Π. νομοθετικῶν διατάξεων καὶ θεωροῦνται ὡς μηδέποτε καταργηθεῖσαι.

1. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχει ἀπὸ τῆς δημοσίευσώς αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντισταυρὸς

+ Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Ι'. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΕΜΜ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ, ΗΡ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, ΣΤ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ, Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ—ΝΟΒΑΣ, ΑΔ. ΜΥΛΩΝΑΣ, Γ. ΒΟΡΑΖΑΝΗΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Γ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ, Δ. ΜΑΧΑΣ, Θ. ΜΑΝΕΤΤΑΣ, Κ. ΓΚΟΤΣΗΣ, Α. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Ν. ΚΡΑΣΑΔΑΚΗΣ, Κ. ΛΟΞΙΑΔΗΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Χ. ΠΑΠΑΔΑΣΤΑΥΡΟΥ, Γ. ΛΥΧΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κοῦτος σφραγίς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1946.

Ὁ ἐπὶ τῆς Διοικοῦσας Ὑπουργὸς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΜΑΥΡΟΣ

(3)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1022.

Περί διακανονισμοῦ τοῦ τρόπου διοικήσεως καὶ λειτουργίας τῶν ὀργανισμῶν κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως κλπ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσαι τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἐν τοῖς ἐπομένοις οἱ ὅροι :

α) Ὄργανισμός ἢ Ὄργανισμοί, β) Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ κατὰ σύντηξιν Δ. Σ., γ) Πρόεδρος, Ἀντιπρόεδρος, δ) ἐργατικά μέλη, ε) ἐργοδοτικά μέλη, στ) μέλη ἐξ ἡσφαλισμένων καὶ ζ) μέλη ἐκ συνταξιοδότην σημαίνον ἀντιστοιχίως, χάριν συντομίας :

α) Ὄργανισμὸν ἢ Ὄργανισμοὺς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ἢ Προνοίας, ὑπονομένους εἰς τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἑλεγχον τοῦ Ὑπουργίου Ἐργασίας, πλὴν τοῦ ἰσχύοντος τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων (ΙΚΑ), β) τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον Ὄργανισμοῦ, γ) τὸν Πρόεδρον Δ. Σ. ἢ τὸν Ἀντιπρόεδρον τούτου δ) τὰ μέλη Δ. Σ. Ὄργανισμοῦ ἀσφαλίζοντος μισθωτοὺς, τὰ προσερχόμενα ἐκ τούτων, ε) τὰ μέλη Δ. Σ. Ὄργανισμοῦ ἀσφαλίζοντος μισθωτοὺς, τὰ προσερχόμενα ἐκ τῶν οἰκείων ἐργοδοτῶν, στ) τὰ τακτικά μέλη Δ. Σ. Ὄργανισμοῦ, ἀσφαλίζοντος μὴ μισθωτοὺς, τὰ προσερχόμενα ἐκ τούτων καὶ ζ) τὰ μέλη Δ. Σ. Ὄργανισμοῦ, τὰ προσερχόμενα ἐκ συνταξιοδότην τούτου.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ συγκροτήσις τοῦ Δ. Σ. ἐκάστου Ὄργανισμοῦ ὀρίζε

ται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, ἐφ' ἧς ἐκδοθῇ μένης καὶ δημοσιευμένης ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

2. Τὸ Δ. Σ. ἐκάστου Ὄργανισμοῦ, ἀσφαλίζοντος μισθωτοὺς, δέον νὰ περιλαμβάνῃ :

α) ἐννέα τὸ πολὺ τακτικά ἐργατικά μέλη καὶ ἰσάριθμα ἀναπληρωματικά,

β) τέσσαρα τὸ πολὺ ἐργοδοτικά μέλη καὶ ἰσάριθμα ἀναπληρωματικά,

γ) ἐν μέλῳ ἐκ συνταξιοδότην τοῦ Ὄργανισμοῦ ἐφ' ἧς ὅσον ὁ ἀριθμὸς τούτου ὑπερβαίνει τὸ 1/20 τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἡσφαλισμένων καὶ ἐν ἀναπληρωματικῶν, καὶ

δ) ἓνα ἢ δύο δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ἰσάριθμους ἀναπληρωτάς τούτων.

Τὰ ἐργατικά μέλη δὲν δύνανται νὰ εἶναι ὀλιγώτερα τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Σ.

3. Ἐὰν ὁ Ὄργανισμός, ἀσφαλίζει μὴ μισθωτοὺς, τὸ Δ. Σ. αὐτοῦ ἀπαρτίζεται :

α) ἐξ ἐννέα τὸ πολὺ μελῶν ἐξ ἡσφαλισμένων παρ' αὐτῶν,

β) ἐξ ἑνὸς μέλους ἐκ συνταξιοδότην αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τούτων εἶναι ἀνώτερος τοῦ 1/20 τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρὰ τῷ Ὄργανισμῷ ἡσφαλισμένων, καὶ

γ) ἐκ τούτων τὸ πολὺ δημοσίων ὑπαλλήλων.

Τὰ ἐξ ἡσφαλισμένων μέλη δέον νὰ μὴ εἶναι ὀλιγώτερα τοῦ διπλασίου τῶν ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων μελῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. ἐκάστου Ὄργανισμοῦ δέον νὰ εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος ἐπὶ θαυρῶ τεύλογιστον Τμηματάρχῃ δ', ὁ δὲ ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ ἐκλέγεται παρὰ καὶ μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

2. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. καὶ τὰ μέλη τούτου διορίζονται διὰ πρόξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, ἐπὶ διατεταγμένη τῶν ἐργατικῶν μελῶν, τῶν ἐργοδοτικῶν μελῶν καὶ τῶν ἐξ ἡσφαλισμένων μελῶν ὑποδεικνυμένων αὐτῷ κατὰ τὰς ἐπομένους διατάξεις.

Ἡ θητεία τῶν τῶν πρώτων ὑπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, διορισθησάντων θέλει λήξει τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1947.

3. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ ἐπαγγελματικαὶ ὀργανώσεις τῶν μισθωτῶν, τῶν ἡσφαλισμένων παρ' ἐκάστῳ Ὄργανισμῷ, αἱ ἐδρεύουσιν ἐν τῇ ἑδρᾷ τούτου διοικεῖται ὑπὸ διοικητικῶν συμβουλίων ἐκλεγέντων βῆσαι τοῦ ἀναλογικοῦ συστήματος ἐκλογῆς, τὰ ἐργατικά μέλη τοῦ Δ. Σ. αὐτοῦ ὑποδεικνύονται εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐργασίας ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ διοικητικῶν συμβουλίων, ἐν σχετικῇ ἀναλογίᾳ πρὸς τὴν σύνθεσιν τούτων. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τὰ διοικητικά συμβούλια τῶν εἰρημένων ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων ὑποδεικνύουν μόνον τὰ δύο τρίτα τῶν ἐργατικῶν μελῶν, τῶν ὑπολοίπων ἐργατικῶν μελῶν ἐκλεγόμενων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας.

4. Τὰ ἐργοδοτικά μέλη τοῦ Δ. Σ. ἐκάστου Ὄργανισμοῦ ὑποδεικνύονται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐργασίας ὑπὸ τῶν ὀργανώσεων τῶν ἐργοδοτῶν παρὰ τοῖς ὁποῖς ἀπασχολοῦνται αὐτὶ μισθοῦ οἱ ἡσφαλισμένοι παρὰ τῷ οἰκείῳ Ὄργανισμῷ, τῶν ἐδρεύουσιν ἐν τῇ ἑδρᾷ τούτου.

5. Τὰ ἐξ ἡσφαλισμένων μέλη τοῦ Δ. Σ. ἐκάστου Ὄργανισμοῦ ὑποδεικνύονται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐργασίας ὑπὸ τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων αὐτῶν, αἱ ὁποῖαι ἐδρεύουσιν ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Ὄργανισμοῦ.

6. Προκειμένου περὶ ὀργανισμῶν ἐδρεύουσιν ἐν Ἀθήναις Παιδείᾳ, αἱ κατὰ τὰς παραγράφους 3, 4 καὶ 5 ὑποδείξεις ἐνεργοῦνται ὑπὸ τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν οἰκείων ὀργανώσεων, τῶν ἐδρεύουσιν εἰς ἀμφοτέρους τὰς πόλεις ταύτας.

7. Ἐὰν διὰ τὰς, περὶ ὧν ἀνωτέρω, ὑποδείξεις ἀρρόδισιν εἶναι τὰ διοικητικά συμβούλια περισσοτέρων ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων, τὰ τοῦ τρόπου ἐκπληρώσεως τοῦ σχετικοῦ ἔργου τῶν, ὀρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας.

8. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν τὰ ἀρμόδια, διὰ τὰς, περὶ ὧν αἱ παραγράφαι 3, 4 καὶ 5, ὑποδείξεις διοικητικὰ συμβούλια δὲν ἦθελον προῶν εἰς ταύτας, ἐνὸς τῆς ταχέως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας προθεωρίας, ἡ ὁποία δὲν δύναται νὰ

είναι ερασιτέρες των εξ ημερών, ούτος εκλέγει τὰ μὴ ἐμπρο-
θέσμως υποδειχθέντα μέλη.

9. Δὲν συγχωρεῖται νὰ υποδεικνύωνται ὡς μέλη τῶν Δ. Σ. τὰ τακτικά μέλη τῶν, περὶ ὧν ἀνωτέρω, ἐπαγγελματικῶν σω-
ματείων.

10. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Δ. Σ. ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου
τούτου ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὁργανισμοῦ.

11. Ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν
ὑποστημένων κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1945, παρατείνεται
μέχρι τῆς συγκροτήσεως καὶ τοῦ θιρομοῦ Δ. Σ. κατὰ τοὺς
ἀνωτέρω ὁρισμούς, οὐχὶ ὅμως καὶ πέραν τῆς 15ης Μαΐου
1946, αἱ δὲ μέχρι τοῦδε πράξεις των, αἱ σύμφωνα πρὸς τοὺς
ὁρισμοὺς τῶν οἰκείων νόμων καὶ καταστατικῶν, εἶναι ἐγκυροί.

12. Παρὰ τῷ Δ. Σ. παρίσταται Ἐπίτροπος τοῦ Ὑπουργοῦ
Ἐργασίας, ἔχων τὰς ἀρμοδιότητας τὰς καθοριζόμενας ὑπὸ
τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου 6298 τοῦ
1934 περὶ τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων διὰ τὸν Ἐπίτροπον
τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ τοῦ Ι.Κ.Α.

Ὁ Ἐπίτροπος τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας διορίζεται ὑπὸ
τούτου, λαμβάνομενος ἐκ τῶν κατεχόμενων πτυχίων νομικῆς
ἢ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν μονίμων δημοσίων ὑπαλλήλων,
πρὸς τοὺς περὶ ὧν ἀνωτέρω, Ἐπιτρόπους τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐρ-
γασίας ἐξαιρουμένων, ὡς πρὸς τὰς ἀρμοδιότητας, οἱ κατὰ
τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου
560 τοῦ 1945 περὶ Ὁργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας
«Κυβερνητικοὶ Ἐπίτροποι».

13. Πᾶσα ἀμφισβήτησις προκύπτουσα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς
τοῦ παρόντος ἄρθρου λύεται ὁριστικῶς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου
τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, αἰτήσῃ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐρ-
γασίας.

*Ἄρθρον 4.

1. Αἱ καταστατικά διατάξεις τῶν ὁργανισμῶν, πλὴν τῶν
διὰ νόμου ρητῶς θεσπισμένων, τροποποιεῖνται ἢ συμπληροῦν-
ται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, ἐκτελούμενων
μετὰ γνώμην ἢ πρότερον τῶν οἰκείων Δ. Σ. καὶ τοῦ Συμβου-
λίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ δημοσιευομένων εἰς
τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Τὰ ὑπὸ τῶν καταστατικῶν διατάξεων τῶν Ὁργανισμῶν
ἀπαιτούμενα, δι' ἐκάστην περίπτωσιν, συντάξιμα ἔτη πρὸς ἀ-
πονομὴν συντάξεως λογίζονται συμπληρωμένα καὶ ἂν λείπῃ
ἐκ τοῦ τελευταίου τούτων χρονικὸν διάστημα οὐχὶ μείζον τῶν
εἴς μηνῶν.

3. Διὰ πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, δημοσιευομένων
εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, θύονται ν' ἀσφαλί-
ζονται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ Ι.Κ.Α. κατὰ τῆς ἀσθενείας οἱ
συνταξιῶχοι τῶν Ὁργανισμῶν, τῶν μὴ καλυπτόμενων τοῦς ἡσ-
φαλιστέους τῶν κατὰ τοῦ ἐν λόγῳ κινδύνου.

Αἱ διὰ τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν εἰσφορὰ τῶν συνταξιού-
χων πρὸς τὸ Ι.Κ.Α., τὰ τῆς εἰσπράξεως αὐτῶν καὶ αἱ πρὸς
αὐτοὺς καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν των χορηγηθεῖσαι παρο-
χαὶ ὀρίζονται διὰ τῶν περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἐδάκιον πρά-
ξεων, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ι.Κ.Α.

4. Αἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου ἔχουν ἐφαρ-
μογὴν καὶ διὰ τοὺς συνταξιούχους Ὁργανισμοῦ καλύπτοντος
καὶ τὸν κίνδυνον τῆς ἀσθενείας σὺν τῇ διαφορᾷ, ὅτι οὗτοι, διὰ
τὴν ἀσφάλισιν κατὰ ταύτης, δεόν νὰ ὑπάγωνται, ἀντὶ τοῦ
Ι.Κ.Α. εἰς τὸν, ἐξ οὗ συνταξιοδοτοῦνται, Ὁργανισμῶν.

5. Καθυστερούμεναι ἀσφαλιστικά εἰσφορὰ πρὸς Ὁργανι-
σμοὺς ἢ πρὸς τὸ Ι.Κ.Α. ὑπολογίζονται κατὰ ποσὴν καὶ κατὰ
ἐξάλλονται ὑπὸ τῶν καθυστερούντων ταῦτα, ἐνοχλητῶν, ἐν-
σει τῶν μισθολογίων τὰ ὅποια ἰσχύουν διὰ τοὺς μισθωτοὺς
των κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐξοφλήσεως τῶν ἐν λόγῳ ὀφειλῶν.

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγούμενου ἐδακίου ἐφαρμόζονται κατ'
ἀναλογίαν καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ καθυστερούμεναι
ἀσφαλιστικαὶ εἰσφορὰ συνίστανται, οὐχὶ εἰς ποσοστὰ ἐπὶ τῶν
μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων τῶν ἡσφαλισμένων ἀλλ' εἰς σταθε-
ρῶς ὀριζόμενα χρηματικὰ ποσά.

Αἱ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν προηγούμενων ἐδακίων διαφο-
ραὶ βαρύνουν ἐξ ὁλοκλήρου τοὺς καθυστερούντας ἐνοχλητάς.
ἐφ' ὅσον οὗτοι ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλλουν καὶ τὸ βαρὺ.

των τοὺς ἡσφαλισμένους μέρος τῶν ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν.

6. Ἐπὶ τοῖς ληγασίαις ἢ Κηρύλαια, συσταθέντες βάσει
συλλογικῶν συμβάσεων καὶ ἀποδέλποντες εἰς τὴν, δι' εἰσφο-
ρῶν τῶν ἐργοδοτῶν ἢ τῶν μισθωτῶν ἢ καὶ ἀμφοτέρων, διε-
ξομένην ἐργὴν κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ἢ προνοίας, ἐποπτεύου-
μενοι καὶ ἐλεγχόμενοι ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, δύναν-
ται, διὰ πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, ἐκτελούμενων μετὰ
γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ δημοσιευο-
μένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, νὰ κατισχύει κα-
μικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, διοικούμενα ὑπὸ διοικητικῶν
Συμβουλίων, συγκροτούμενων μετὰ τῶν ἐν τοῦ ἄρθρου 2
τοῦ παρόντος καὶ ἐλεγχόμενα ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας,
κατὰ τὰς ἐννοίας τῆς παρὸς διατάξεως. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν-
ταῦς ἀναγνωρισθησέμενων νομικῶν προσώπων δὲν δύναται νὰ
ὑπερβῇ τοὺς δύο (2).

Διὰ τῶν, περὶ ὧν ἀνωτέρω, πράξεων ὀρίζεται πᾶν ὅ,τι ἀ-
ναφέρεται εἰς τὴν σύνθεσιν καὶ ὁργάνωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ
τὴν καθόλου λειτουργίαν τῶν ἐν λόγῳ νομικῶν προσώπων.

7. Ὁργανισμοί, ἔργον τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ ἀσφάλισις τῶν
μισθωτῶν ὀριζόμενης ἐπιχειρήσεως κατὰ τῆς ἀναπηρίας, τοῦ
γῆρατος καὶ τοῦ θανάτου, δύναται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοι-
κητικοῦ Συμβουλίου των, λαμβάνουμένης διὰ πλειψηφίας
τῶν 2/3 τῶν μελῶν, τοῦ καὶ ἐγκρινόμενης διὰ πράξεως τοῦ
Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, ἐκτελούμενης μετὰ σύμφωνον γνώμην
τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ δημοσιευο-
μένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, νὰ συστήσῃ ἐν
ἐαυτῷ εἰδικὸν ληγασιατὴν, τροφοδοτούμενον δι' εἰσφορῶν ἐ-
πιχειρήσεως καὶ ἡσφαλιστέων, ἐπὶ τοῦτο διοικουμένων διὰ
τῆς ἐν λόγῳ πράξεως ἐν τῷ συνόλῳ των μέχρι 3 οἱ ἐπὶ τῶν
ἀποδογῶν τούτων καὶ σκοποῦντα τὴν ἀσφάλισιν αὐτῶν κατὰ
τῶν ἰδίων κινδύνων, διὰ τῆς χορηγήσεως ἐφ' ἀπαξ χρηματι-
κῶν πινυγῶν, εἰς ἃς περιλαμβάνεται καὶ ὁ εἰς ὅς ἔδους προέλε-
γεται ἡ νομισματικὴ τῶν παροχῶν τοιαύτων.

Ἡ ἐκ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἀντι. Νόμου 560/1945 διορισμένη
προθεσμία ἰσχύος τῶν ἐν τῷ ἐν λόγῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων
διατάξεων παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1946.

*Ἄρθρον 5.

1. Οἱ ὑπάλληλοι τῶν Ὁργανισμῶν δύνανται νὰ μετατίθεν-
ται, τῇ αἰτήσῃ των, ἀπὸ τοῦ ἐνὸς Ὁργανισμοῦ εἰς ἕτερον, ὑπὸ
τοὺς ἔδους ὅμως ὅτι ἡ μεταθέσις ζητεῖται δι' ἀντίστοιχον κα-
τὴν θέσιν καὶ ὅτι ὁ αἰτούμενος νὰ μετατεθῇ ἔχει τὰ διὰ τὴν
πλήρωσιν ταύτης ἀπαιτούμενα προσόντα.

2. Ἐὰν ἔσονται Ὁργανισμοὶ ἐξ ἡμετέρων τὰς ἐπὶ τοῦ 24
τοῦ 1945 Συντακτικῆς Πράξεως, ἔχει αἰτηθῇ τὸ προσωπικὸν
πέραν τοῦ πρὸ τῆς ἰσχύος ταύτης ἔδου, εἰ ἐπὶ πλέον ὑπάλλη-
λοι ἢ ὑπηρεταὶ δύνανται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐρ-
γασίας, ἐκτελούμενης μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοι-
νωνικῶν Ἀσφαλίσεων, νὰ μετατίθενται καὶ τοποθετῶνται ὁ-
ριστικῶς εἰς τοὺς ὁρισμένους ἀντιστοιχίας κενὰς θέσεις ἑτέρων
Ὁργανισμῶν, διὰ τὰς ὁποίας ἐμφανίζουσιν καταλληλότητα.

3. Ἐπιτρέπεται, γάρ, ὑπερσυστατικῆς ἀνάγκης, ἡ ἀπόσπα-
σις ἢ, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, ἡ μετατάξις ὑπαλ-
λῶν ἐξ ἐνὸς Ὁργανισμοῦ εἰς ἕτερον.

Ἡ μετατάξις συγχωρεῖται ὅταν εἰς ἀντίστοιχον κενὴν
θέσιν καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι ὁ μετατασσόμενος κέντηται
τὰ συστηματικὰ προσόντα.

Τέσων ἢ περισσότερων καὶ ὁ καθαιρετικὸς τῆς διακείας κατὰ
ἔδον καὶ ἡ μετατάξις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουρ-
γοῦ Ἐργασίας, ἐκτελούμενης μετὰ γνώμην τῶν Δ. Σ. τῶν ἐξ
ὧν ἀποσπῶνται ἢ μετατάσσονται Ὁργανισμῶν καί, ποικι-
λόμενοι πρὸς ἀποσπῆσιν, μετὰ γνώμην τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ὁργανι-
σμοῦ, παρὰ τῷ ὁποίῳ ἀποσπῶνται.

Ἡ μετατάξις τῶν ἀποσπῶμενων ἢ μετατασσόμενων βα-
ρύνει τὸν Ὁργανισμὸν, εἰς ὃν ἀποσπῶνται ἢ μετατάσσονται.
Αἱ ἀποφάσεις τῶν Δ. Σ. τῶν Ὁργανισμῶν, εἰς αἷς ἀπέ-
σπῶνται ὑπάλληλοι, δύναται νὰ μονιμοποιῶνται παρ' αὐ-
τοὺς εἰς ἀποσπῆσιν, ἐφ' ὅσον ὑπερέστησαν εὐδοκίμως ὑπὲρ
τὸ τοῖμαρον.

4. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος οἱ παρὰ τοῖς Ὁργάνι-
σμοῖς νομικοὶ σύμβουλοι ἢ δικηγόροι προσλαμβάνονται δι'
ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, ἐκτελούμενων μετὰ σύμφωνον

νον γνώμην του παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ γνώμην τῶν οἰκείων Διοικητικῶν Συμβουλίων, ἐπὶ τριταίῃ θητεία δυνάμενη ν' ἀνανεοῦται καθ' ὅμοιον τρόπον.

Οἱ, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, προσληφθέντες Νομικαὶ Σύμβουλοι ἢ δικηγόροι, ἀσχέτως τοῦ τύπου καὶ τῆς χρονικῆς διαρκείας τῆς προσλήψεώς των, λογίζονται προσληφθέντες ἐπὶ θητεία ληγοῦσα δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ.

Ληξάνσης καὶ μὴ ἀνανεωθεῖσης τῆς θητείας νομικοῦ Συμβούλου ἢ δικηγόρου Ὁργανισμοῦ, καταβάλλεται αὐτῷ παρὰ τοῦτου ἐφ' ἅπαξ ἀποζημίωσις, ἰσὺς πρὸς τὰς ἀποδοχὰς του τριῶν μηνῶν, μὴ ἀναγνωρίζομένης ὑπὲρ αὐτοῦ οἰκασθήσασθαι ἄλλης ἀποζημιώσεως, ὅπως ὁποῦτα θεσπισμένης.

5. Οἱ στρατεύοντες ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρετοὶ τῶν Ὁργανισμῶν δύνανται νὰ ἀναπληρῶνται δι' ἐκτάκτων, προσλαμβανόμενων δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ προσόντα, τὰ προβλεπόμενα διὰ τὰς ὑπὸ τῶν στρατευθέντων κατεχομένας θέσεις καὶ ἐπὶ ἀντικειμένη τούτων.

6. Οἱ οὕτω προσλαμβανόμενοι ἀπολύονται αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως ἢ μὴ τῇ ἐπανάδῳ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν στρατευθέντων.

7. Ἡ ὑπὸ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Α. 2122) 1943 «περὶ συστάσεως Ἑργηγετικοῦ Κεφαλαίου τῶν Ὁργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως» προβλεπομένη Ἐπιτροπὴ Ἑργηγετικοῦ Κεφαλαίου ἀποτελεῖται ἐφεξῆς ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, ὡς Προέδρου, τοῦ Διευθυντοῦ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Ἐπιθεωρήσεως καὶ Ἐλέγχου τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας τοῦ Διευθυντοῦ Δημοσίου Χρέους, τοῦ Διευθυντοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Νομικῶν Προσώπων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Ὡς ἀναπληρωματικὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ὀρίζονται οἱ νόμιμοι ὑπηρεσιακοὶ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν.

Γραμματεὺς τῆς ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῆς ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας εἰς τὴν Γραμματεῖαν ἢ Εἰσηγητῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων πέντε τοῦλάχιστον μελῶν, ἐν οἷς ὁ Πρόεδρος, λαμβάνει δὲ ἀποφάσεις κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων καὶ διὰ ψήφων οὐχὶ ὀλιγοτέρων τῶν τριῶν, ὑπερισχυούσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς προτάσεως ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἐδόθη ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

8. Τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων δὲν συγχωρεῖται νὰ μετέχῃσι ὡς μέλη οἱ μετέχοντες ὡς ἐργοδοτικὰ ἢ ἐργατικὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ι. Κ. Α.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΕΜΜ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, ΣΤ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ, ΑΛ. ΜΥΛΩΝΑΣ, Γ. ΒΟΡΛΑΝΗΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Γ. ΜΠΟΥΡΛΑΡΑΣ, Α. ΜΑΧΑΣ, Χ. ΕΥΕΛΠΙΑΝΗΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Γ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ, ΙΩ. ΠΕΛΤΕΚΗΣ, Κ. ΓΚΟΤΣΗΣ, Δ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Γ. ΠΑΠΠΑΣ, Κ. ΔΟΣΙΑΔΗΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Χ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ, Γ. ΛΥΧΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1946.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΜΑΥΡΟΣ

(4)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ἐπ' ἀριθ. 1023.

Περὶ ἐπιβολῆς ἐιδικῆς εἰσφορᾶς εἰς βάρος τῶν δικαιοῦχων δεσμευμένου συναλλάγματος καὶ περὶ ρυθμίσεως ἄλλων τινῶν συναλλαγματικῶν θεμάτων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάται τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀρ. 725/1946 καὶ διατάσσεται :

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιβάλλεται ἐφ' ἅπαξ ἐιδικὴ εἰσφορὰ εἰς βάρος παντὸς φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου εἰς τὸ ὅποιον δὲν καταβλήθη μέχρι καὶ τῆς 30 Ἀπριλίου 1944 τὸ εἰς δραχμὰς ἀντίτιμον τῆς εἰς συνάλλαγμα ἀξίας τῶν εἰδῶν, ἅτινα ἐξήγαγε μέχρι τῆς αὐτῆς ἡμέρας εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, εἰς Χώρας ἐλευθέρου συναλλάγματος ἢ κληρίχῃ.

2. Ἡ εἰσφορὰ ὀρίζεται εἰς τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30 ο)ο) ἐπὶ τοῦ εἰς δραχμὰς ἀντίτιμου τῆς εἰς συνάλλαγμα ἀξίας τῶν ἐξαχθέντων εἰδῶν, ἄνευ ἐκπτώσεως ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τῆς τυχόν λησθείσης εἰς δανυὰς ποικιλοτρόπως ἐναντὶ τῆς ἀξίας τῶν εἰδῶν τούτων. Ἡ τροπὴ τοῦ συναλλάγματος εἰς δραχμὰς ἐνεργεῖται ἐπὶ ταῖς τιμαῖς τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 879)1946 «περὶ σταθεροποιήσεως τῆς δραχμῆς».

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 1 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν, οἷτινες μέχρι καὶ τῆς 30 Ἀπριλίου 1944 εἶχον προεῖ εἰς ἀντικείμενον ἐνεργήσεως εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ κλείσιμον τοῦ συναλλάγματος μὲ τὰς ἰσχυούσας τότε τιμὰς χωρὶς νὰ ἐπιτευχθῇ μέγιστο τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου ἢ εἰσαγωγῇ τῶν εἰδῶν ἐφ' ὅσον α) δὲ ἐξετελέσθη ἡ πίστωσις ἢ β) ἐξετελέσθη ἡ πίστωσις καὶ εἰσπραχθῇ μέγιστο τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου ἢ εἰς συνάλλαγμα ἀσφαλιστικῆ ἀποζημιώσεως ἢ καταβλήθη ἢ εἰς συνάλλαγμα ἀξία τῶν ἐπιταχθέντων ὑπὸ τῶν Συμμαχικῶν Ἀρχῶν εἰδῶν.

2. Διὰ καινῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Συντοκισμοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ἐπεκτείνῃται ἢ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν οἷτινες, μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος Νόμου, θὰ εἰσπράττειν τὴν ἀσφαλιστικὴν ἀποζημιώσιν τῶν ἀπολεσθέντων εἰδῶν ἢ τὸ ἀντίτιμον τῶν ἐπιταχθέντων τοιούτων εἰδῶν, ὀριζομένου καὶ τοῦ χρόνου ἐντὸς τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ καταβληθῇ ἡ εἰσφορὰ.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐπιβάλλεται ἐφ' ἅπαξ ἐιδικὴ εἰσφορὰ εἰς βάρος παντὸς φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου εἰς τὸ ὅποιον παρεσχέθη ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1944 μέχρι καὶ τῆς 25 Ἰανουαρίου 1946 ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα δι' εἰσαγωγῆν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰδῶν πάσης φύσεως, ἐφ' ὅσον τὸ συνάλλαγμα τοῦτο ἐκλείσθη εἰς τιμὴν μικροτέραν τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 879)1946 προβλεπομένης, ἀδιαφόρως ἂν τὰ εἶδη εἰσῆχθῃσαν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου ἢ μέλλωσι νὰ εἰσπράττειν μετὰ τὴν ἐνασχίαν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ὡς εἰσπαχθέντα λογίζονται τὰ τελωνισθέντα εἰς ἀνάλωσιν εἶδη.

2. Ἡ εἰσφορὰ ὀρίζεται εἰς τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30 ο)ο) ἐπὶ τοῦ εἰς δραχμὰς ἀντίτιμου τῆς εἰς συνάλλαγμα ἀξίας τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν. Ἡ τροπὴ τοῦ συναλλάγματος εἰς δραχμὰς ἐνεργεῖται ἐπὶ ταῖς τιμαῖς τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 879)1946.

Ἐκ τοῦ ἀντίτιμου τοῦ συναλλάγματος δὲν ἐκπίπτει τὸ εἰς δραχμὰς καταβληθὲν ποσὸν διὰ τὴν ἀπόκτισίν του.

3. Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 666)1945 «περὶ συστάσεως Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς Εἰσαγωγῶν» ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ παντὸς προσώπου εἰς δ παρεσχέθη ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα δι' εἰσαγωγῆν εἰδῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς διὰ τὸ ὅποιον καταβλήθη μέχρι καὶ τῆς 9 Νοεμβρίου 1945 τὸ ὅλινον εἰς

δραχμὰς ἀντίτιμον τοῦ συναλλάγματος ἐπὶ ταῖς ἰσχυροῦσαι τότε τιμὰς αὐτοῦ.

Τὰ πρόσωπα περὶ ὧν προβλέπει ἡ παρῶσα διάταξις ὑπόκεινται εἰς τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον εἰσφοράν.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος Νόμου εἰσφορά παρὰ κρατεῖται ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν καταβολὴν εἰς τὸν δικαιούχον τοῦ εἰς δραχμὰς ἀντίτιμου τοῦ συναλλάγματος.

2. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος Νόμου εἰσφορά καταβάλλεται ὑπὸ τῶν ὑποχρέων εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος μέχρι 31 Μαρτίου 1946.

Ἐν περιπτώσει ὑπερημερίας ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθρου 9 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 651(1945 «περὶ εἰδικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν εἰσγωγῶν» καὶ αἱ διατάξεις τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 825(1946 «περὶ ὁρίσμου συντελεστικῶν καταβολῶν τῶν ὀφειλῶν ἐκ φόρων»).

3. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος Νόμου εἰσφορά, προκειμένου περὶ τῶν μὴ εἰσχεθέντων εἰδῶν, καταβάλλεται ὑπὸ τῶν ὑποχρέων εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος πρὸ τοῦ τελωνισμοῦ εἰς ἀνάλωσιν τῶν εἰσχεθησομένων εἰς τὴν Χώραν εἰδῶν.

Προκειμένου περὶ τῶν εἰδῶν τῶν εἰσχεθέντων μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου ἡ εἰσφορά καταβάλλεται μέχρι 31 Μαρτίου 1946 εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἐφαρμοζομένων ἐν ὑπερημερία τῶν διατάξεων τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἁρθρου.

4. Τὸ μετὰ τὴν ἐκπίωσιν τῆς εἰσφοράς ὑπόλοιπον τοῦ συναλλάγματος τῶν προσώπων περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος νόμου παραμένει ὡς κατάθεσις εἰς συνάλλαγμα ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος καὶ διατίθεται ἀποκλειστικῶς πρὸς ἀγορὰν εἰδῶν ὁμοίων πρὸς τὰ εἶδη ἐξ ὧν προήλθε τὸ συνάλλαγμα, κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὁρισθησόμενα.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῶν προσώπων περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 5.

1. Διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδόμενων ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ἐπεκτείνηται, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐπὶ ὁμοίων ἢ ἀναλόγων περιπτώσεων, αἵτινες ἔλαβον γνῶσιν ἀπὸ τῆς 10 Νοεμβρίου 1944.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζεται ἡ δικτατορία δεξιότητος καὶ εἰσπράξεως τῆς εἰσφοράς τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 6.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ἢ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐφ' ἅπλῃ ἐκδιδόμενης, δύναται :

1. Νὰ κανονισθῇ εἰδικὴ τιμὴ συναλλάγματος διὰ τὴν μετατροπὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς ξένον συνάλλαγμα τῶν ἀναγραφόμενων εἰς τὸν Ἀναγκ. Νόμον τῆς 22 Ἰανουαρίου 1936 καὶ τὸν Ἀναγκ. Νόμον 1168 τοῦ 1938 ποσῶν.

2. Νὰ παραταθῇ μέχρι τέλους Δ' ὁρίου 1946 ὁ χρόνος πληρωμῆς προσωρινῶν ἀποζημιώσεων ἢ συντάξεων καὶ πέναντος τοῦ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 183 τῆς 25 Ἀπριλίου 1945 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κυρωθείσης διὰ τοῦ ἁρθρου 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 486 τοῦ 1945 Ἀναγκ. Νόμου, ὁρισθέντος χρονικοῦ ὁρίου.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἐξουσία τοῦ παρόντος Νόμου, ἔρχεται ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς.

σεύς τοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1946

Ἐν ἐνόχῳ τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὸ Μέλη.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΙΗΣ, ΕΜΜ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ, ΠΡ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ—ΝΟΒΑΣ, ΑΛ. ΜΥΛΩΝΑΣ, Γ. ΒΟΡΑΖΑΝΗΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Γ. ΜΠΟΥΡΛΑΣ, Δ. ΜΑΧΑΣ, Χ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Γ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ, Θ. ΜΑΝΕΤΤΑΣ, Π. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ, Δ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Ν. ΚΡΑΣΣΑΔΑΚΗΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Χ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1946

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΜΑΥΡΟΣ

(5)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1024.

Περὶ τροποποιήσεως ποινικῶν τιμῶν διατάξεων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 279 Α' τοῦ Ποινικοῦ Νόμου προστίθεται ἄρθρον 279 Ε' ἔχον ὡς ἑξῆς :

«Ἄρθρον 279 Ε'. — 1. Ὅστις ἐκ κερδοσκοπίας ἢ κατὰ συνθήκειαν διευκολύνει καθ' οἷονδήποτε τρόπον τὴν μεταξὺ ἄλλων ἀτέλειαν τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς. Ἡ ἐκμίσθωσις κατοικίας εἰς γυναῖκας ἀσέμων ἡδῶν δὲν ὑποτελεῖ ἀξίονισον πρᾶξιν. 2. Διὰ φυλακίσεως τριῶν μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς τιμωρεῖται ὁ διὰ χρήσεως ἀπατηλῶν μέσων διευκολύνων τὴν μεταξὺ ἄλλων ἀτέλειαν, καὶ ἐὰν δὲν ἐναργεῖ κατὰ συνθήκειαν ἢ ἐκ κερδοσκοπίας. 3. Οἱ καταδικασθέντες ἐπὶ τινι τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις παραγράφοις 1 καὶ 2 πλημμελημάτων στεροῦνται τῆς ἱκανότητος τοῦ εἶναι ἐπίτροποι ἢ κηδεμόνες ἢ μέλη συγγενικοῦ συμβουλίου καὶ ὑποβάλλονται εἰς ἀτυνομικὴν ἐπιτήρησιν δύο ἕως δέκα ἐτῶν. 4. Ἐπὶ καταδίκης δι' ἀδικήματα πρᾶξι-πόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος ἁρθρου ἀπαγορεύεται ἡ μετατροπὴ τῆς στερητικῆς τῆς ἐλευθερίας ποινῆς εἰς χρηματικὴν. 5. Αἱ ἐν τοῖς ἁρθροῖς 279 Β' καὶ 279 Γ' καὶ τῷ παρόντι ἁρθρῷ προβλεπόμεναι πράξεις διώκονται ἐξ ἐπαγγέλματος. 6. Τὸ ἄρθρον 660 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καταργεῖται.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ Ἀν. Νόμου 753 τοῦ 1945 «περὶ ἀποσυμφορήσεως τῶν φυλακῶν» προστίθεται ἡ φράσις : «συνεχῇ ἀδικήματα, ὧν ἡ ἐναρξίς ἐμπίπτει εἰς τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα, θεωροῦνται παραχρῆ-γρυσμένα».

2. Ἡ ἀλήθης ἐννοία τῶν περιπτώσεων ε' καὶ στ' τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ Ἀν. Νόμου 753 τοῦ 1945 εἶναι ὅτι δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὰς ἐν αὐταῖς ἀναφερομένας ἐξαίρεσεις τὰ ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 5 τοῦ Νομ. Διατάγματος 1249 τοῦ 1942, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, προβλεπόμενα ἀδικήματα.

3. Εἰς τὴν παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ Ἀν. Νόμου 753 τοῦ 1945 περιλαμβάνονται καὶ τὰ κατὰ τῆς ζωῆς ἀδικήματα τὰ κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 27 Ἀπριλίου 1941 μέχρι καὶ τῆς 12 Φεβρουαρίου 1945 διαπραχθέντα ἐν Μακεδονίᾳ κατὰ τὰς μεταξὺ Ὁμάδων Ἀντιτάσεως καὶ ἄλλων ἐνόπλων σωματίων μὴ χαρακτηρισθέντων, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 4 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 753, ὡς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐχθροῦ ἐπισχευόμενων, λαθούσας γῶσαν συλλογὰς.

4. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ άρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 753 τοῦ 1945 Ἀναγκ. Νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2. Ἐάν ἡ κατὰ τοῦ κατηγορουμένου ποινικὴ ἀγωγή ἡσυχάζῃ ἀσχηκτῶς ἐπὶ ἡθικῇ αὐτοσυρίᾳ ἀνθρωποκτονίᾳ, βραδύ-
τερον δὲ ἡ πράξις εἰσαγγελήσῃ ὡς φυσικῇ αὐτοσυρίᾳ ἐν
τῇ ἐννοίᾳ τοῦ άρθρου 56 παρ. 1 τοῦ ποινικοῦ Νόμου, εἴτε διὰ
τῆς ἀπαγγελθείσης αὐτῇ κατηγορίας, εἴτε διὰ τοῦ παραπει-
πτικοῦ βουλεύματος, δικαιούται ὁ κατηγορούμενος νὰ αἰτή-
σῃται τὸν παρὰ τοῦ ἀσμεδίου δικαστικοῦ Συμβουλίου ἀκούσθ
καθορισμὸν τοῦ εἴδους τῆς εἰς τὴν πράξιν συμμετοχῆς του.
Τὸ Συμβούλιον, δεχόμενον δι' ἀποδεδειγμένως ἡ συμμετοχὴν
τοῦ ἀποτελεῖ φυσικὴν αὐτοσυρίαν, ὑποχρεοῦται ὅπως διατάξῃ
τὴν προσωπικὴν ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπόλυσίν του, κατὰ τὰς δια-
τάξεις τῶν άρθρων 237 καὶ ἐπόμενα τῆς Ποιν. Δικονομίας
ἐπὶ ἐγγυήσει ἐνὶος δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς υποβολῆς
τῆς αἰτίας αἰτήσεως.

Ἐν τῷ βουλεύματι δέον ἀπαραιτήτως ν' ἀναφέρονται τὰ
κατ' ἰδίαν πραγματικὰ γεγονότα ἐξ ὧν προκύπτει τὸ εἶδος
τῆς συμμετοχῆς.

Ἡ παράλειψις ἐπάρκους αἰτιολογίας ἀποτελεῖ ἰδιαζόντως
βαρὺ πειθαρχικὸν παράπτωμα διὰ πάντας τοὺς μετασχόντας
εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ βουλεύματος δικαστάς.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἀληθὲς ἐννοία τοῦ άρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 756 τοῦ 1945
Ἀναγκ. Νόμου «περὶ μέτρων διὰ τοὺς καταδικασθέντας δι'
ἀγορανομικὰ ἀδικήματα» εἶναι ὅτι εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ ὀριζο-
μένην ὑποχρεωτικὴν μετατροπὴν τῶν στερητικῶν τῆς ἐλευθε-
ρίας ποινῶν, περιλαμβάνονται καὶ αἱ ἐπιτελέσασθαι ἐπιβαλ-
λόμεναι ποινὰι φυλακίσεως δι' ἀγορανομικὰ ἀδικήματα ἐφ'
ὅσον ἐτελέσθησαν πρὸ τῆς 5 Δεκεμβρίου 1945.

Ἄρθρον 4.

1. Ἀδικήματα ἀπάτης ὡς πρὸς τὰ χρή, χρεωκοπίας
ἀπλῆς ἢ διπλῆς ὡς καὶ τὰ πραττόμενα ἐν πτωχεύσει παρὰ
ἄλλων ἐκτὸς τοῦ πτωχεύσαντος, τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν
ἀρθρων 404, 405 καὶ 406 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὡς καὶ τῶν
ἀρθρων 678 μέχρι 692 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου, ἐφ' ὅσον διε-
πράχθησαν πρὸ τῆς 27ης Ἀπριλίου 1941 θεωροῦνται παρα-
γεγραμμένα.

2. Θεωροῦνται ὡσαύτως παραγεγραμμένα καταδικαστικαὶ
ἀποφάσεις, ἐκδοθεῖσαι ἐπὶ τι τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παρα-
γράφῃ ἀδικημάτων, διαπραχθέντων πρὸ τῆς 27ης Ἀπριλίου
1941 κίρομένων καὶ πασῶν τῶν συνεπειῶν αὐτῶν, πλην τῶν
περὶ ἀποζημιώσεως τῶν παθόντων διατάξεων.

Ἄρθρον 5.

Αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 308 τοῦ οργανισμοῦ τῶν Δικαστη-
ρίων ἐφαρμόζονται ἐπὶ παντὸς δικαστικοῦ ὑπαλλήλου, κατη-
γορουμένου δι' εἰονδήποτε ἀδικήμα προβλεπόμενον ὑπὸ τῆς
ὑπ' ἀριθ. 6 Συντακτικῆς Προάξεως «περὶ ἐπιβολῆς κυρώσεων
κατὰ τῶν συνενοχουμένων μετὰ τοῦ ἐχοῦν», ὡς αὕτη συνε-
πληρώθη καὶ ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀπὸ τῆς ἐκδό-
σεως τοῦ παραπειπτικοῦ βουλεύματος ἢ τῆς εἰς δίκην δι' ἀπ'
εὐθείας κλήσεως παραπομπῆς.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 3 τοῦ Ἀν. Νόμου
753 τοῦ 1945 ὀριζομένη μνητεία προθεσμία, πρὸς ὑπόβολήν
αἰτήσεων πρὸς τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐφετῶν διὰ τὴν ἐπανεξέ-
τασιν τῆς υποθέσεως τῶν καταδικασθέντων ὡς αὐτοσυρίων
ἀνθρωποκτονίᾳ προχθείσης ἐκ συστάσεως μετ' ἄλλων, πα-
ρατείνεται ἐπὶ εἰκοσαήμερον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ πα-
ρόντος. Αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὡς
καὶ αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ἀν. Νόμου 885 τοῦ 1946
«περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας τῆς παρ. 3 τοῦ άρθρου 2
τοῦ Ἀν. Νόμου 753) 1945», υποβληθεῖσαι αἰτήσεις θεωρεῖται
ἐμπρόθεσμες.

Ἄρθρον 7.

Ἡ περὶ ἄρσεως τῆς προστασίας τοῦ ἐνοικιοστατοῦ, διατά-
ξις τοῦ άρθρου 7 ἐδαφίου Β' περίπτ. δ' τοῦ Ἀναγκ. Νόμου
255 τοῦ 1945 «περὶ ρυθμίσεως μισθώσεων ἀκινήτων» διὰ τοὺς
καταδικαζομένους ἐπὶ ἀγορανομικῷ ἀδικήματι, ἐφαρμόζεται
ἐφ' ὅσον ἐτελέσθη ποινὴ φυλακίσεως ἀνωτέρω τοῦ ἑτους.

Ἄρθρον 8.

1. Ἀδικήματα προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν καταργηθέντων ἄρ-
θρων 6 τοῦ Α. Ν. 362) 1945 καὶ 6 τοῦ Α. Ν. 710) 1945, ὡς
καὶ τὰ ἀδικήματα ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως χρυσοῦ καὶ χρυσῶν
νομισμάτων, ἧτις ἐπεράτη διὰ τοῦ Α. Ν. 944) 1946, παρα-
γράφονται.

2. Καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐπὶ τινι τῶν ἐν τῇ προηγου-
μένῃ παραγράφῃ ἀδικημάτων θεωροῦνται ὡσαύτως παραγε-
γραμμένα, αἰρομένων καὶ πασῶν τῶν συνεπειῶν. Τὰ κατα-
δληθέντα εἰς τὸ Δημόσιον ἐπὶ τῇ ἐάσει τῶν παραγραφόμενων
ἀποφάσεων ποσὰ δὲν ἀποδίδονται, καὶ αἱ γινόμεναι δημεύσεις
δὲν ἀνατρέπονται.

3. Ἐπὶ καταδίκης δι' ἀδικήμα ἐν τῶν ἀναφερομένων ἐν
ἄρθρῳ 1 τοῦ Α. Ν. 710) 45 «περὶ διώξεως καὶ τιμωρίας τῶν
παραβάσεων τῆς περὶ προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ Νομισματο-
νομισματικῆς κλπ.» πλην τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀνα-
φερομένων, ἐφ' ὅσον ταῦτα διεπράχθησαν μέχρι τῆς 15 Φε-
βρουαρίου 1946, ἐπιτρέπεται πάντοτε ἡ μετατροπὴ τῆς στε-
ρητικῆς τῆς ἐλευθερίας ποινῆς εἰς χρηματικὴν.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας δὲν ἐφαρμόζονται αἱ συνέ-
ψαι τοῦ άρθρου 2 τοῦ Α. Ν. 710) 45, πλην τῆς δημεύσεως.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύ-
σεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1946.

Ἐν ἐνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

+ Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὸ Μνη

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΕΜΜ. ΤΣΟΥΛΕΡΟΣ, ΗΡ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ,
Κ. ΡΕΝΤΗΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, ΣΤ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ, Γ. ΑΘΑ-
ΝΑΣΙΑΔΗΣ—ΝΟΒΑΣ, ΑΛ. ΜΥΛΩΝΑΣ, Γ. ΒΟΡΑΖΑΝΗΣ,
Γ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ, Δ. ΜΑΧΑΣ, Γ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ, Ι. ΠΕΛ-
ΤΕΚΗΣ, Θ. ΜΑΝΕΤΤΑΣ, Π. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ, Δ. ΜΑΪΣΣΑ-
ΛΟΣ, Ν. ΚΡΑΣΣΑΛΚΗΣ, Κ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Χ.
ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ, Γ. ΛΥΧΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1946.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΜΑΥΡΟΣ

(6)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1025.

Περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τοῦ άρθρου 1 τοῦ Νόμου ὑπ'
ἀριθ. 26) 44 «περὶ ἀνωτάτου ὁρίου τῶν ἀποδοχῶν τῶν
ἐν Ἑλλάδι Δημοσίων καὶ Ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπερρί-
σκαται καὶ διατάσσεται :

Ἄρθρον μόνον.

Ὡς πάσης φύσεως ἀποδοχαὶ περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νό-
μου 26) 44 «περὶ ἀνωτάτου ὁρίου τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν Ἑλ-
λάδι Δημοσίων καὶ Ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων» νοοῦνται αἱ λόγῳ
μισθοῦ παρακλουθούτων τὸν μισθὸν ἐπιδομάτων παρεχόμε-
ναι ἀποδοχαί, ὡς κληταὶ δὲ ἀποδοχαὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ
περὶ ὧν τὸ αὐτὸ ἄρθρον 1, τοῦ ἀνωτέρω Νόμου νοοῦνται τὸ
ἀνώτατον ὄριον εἰς ὃ δύνανται νὰ φθάσῃ μνητείας αἱ πλά-
της φύσεως ἀποδοχαὶ Πρωθυπουργοῦ.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ

εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως:

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

+ Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΕΜΜ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ, ΗΡ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ.

Γ. ΜΑΥΡΟΣ, ΣΤ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ, Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ—

ΝΟΒΑΣ, ΑΔ. ΜΥΛΩΝΑΣ, Γ. ΒΟΡΑΖΑΝΗΣ, Θ. ΧΑΒΙ-

ΝΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ, ΧΡ. ΕΥΕΛΠΙΑΝΗΣ, Γ.

ΚΑΡΤΑΛΗΣ, ΘΕΟΔ. ΜΑΝΕΤΤΑΣ, Κ. ΓΚΟΤΣΗΣ, Π. ΕΥ-

ΡΙΠΙΑΙΟΣ, Δ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Ν. ΚΡΑΣΣΑΔΑΚΗΣ, Κ. ΔΟ-

ΞΙΑΔΗΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Χ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1946

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΜΑΥΡΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(7)

Περὶ διαθέσεως ἀκινήτου κληρονομίας Μαρίας Σκενδε-
ράνη ὑπὲρ κοινωφελοῦς σκοποῦ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει α) τὴν ἀπὸ 17 Φεβρουαρίου 1933 ἰδιό-
γραφον διαθήκην τῆς ἀποβιώσας Μαρίας χήρας Στεφάνου
Σκενδεράνη, δημοσιευθεῖσαν καὶ κηρυχθεῖσαν κωρίαν διὰ τῆς
ὑπ' ἀριθ. 148)39 ἀποφάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενικοῦ
Δικαστηρίου Ἀλεξανδρείας, δι' ἧς ἡ διαθήκη ὑπεχρέωσε
τοὺς κληρονόμους τῆς ὅπως μετὰ τὸν θάνατόν των διαθέσει
τὴν ἐν Κατηχωρίῳ Βόλου ἐγγυητὴν οἰκίαν τῆς δι' ἑνα κα-
λὸν (κοινωφελῆ) σκοπὸν, β) ὅτι ἡ ἐκ τῶν κληρονόμων Ἑ-
λένη σὺν Ἰωάν. Δούκα ἀπομείνασα μοναδικὴ κληρονόμος
λόγω τῆς ἀποποιήσεως τῆς κληρονομίας ὑπὸ τοῦ συνεγκατα-
στάτου κληρονόμου Ἰω. Δούκα ἀπέβισε τὴν 26 Ἰουνίου
1945 χωρὶς νὰ καταλίπη διαθήκην, γ) ἧς νὰ διαθέτῃ τὴν ὡς
εἰρηται οἰκίαν ὑπὲρ κοινωφελοῦς σκοποῦ, γ) τὰς διατάξεις
τοῦ ἀρθροῦ 89 παρ. 2 τοῦ Ἀν. Νόμου 2039)39 καὶ δ) τὴν
ἀπὸ 22-12-45 συμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἑ-
θνικῶν Κληροδοτημάτων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργι-
κοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Διατίθεμεν τὴν ἐν Κατηχωρίῳ Βόλου οἰκίαν τῆς διαθέτι-
δος Μαρίας χήρας Στεφάνου Σκενδεράνη ἀποτελουμένην ἥδη
μετὰ τὸν ἐμπροσθέν της ὑπὸ τὴν Γερμανῶν κατὰ τὴν διὰ-
κειαν τῆς Κατοχῆς ἐκ τοῦ οἰκοπέδου τῆς ἐκτάσεως 2 στρεμ-
μάτων καὶ πλέον μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ὁπωροφόρων δένδρων
ὑπὲρ τῆς Κοινότητος Κατηχωρίου Βόλου ἵνα χρησιμεύσῃ διὰ
τὴν ἀνέγερσιν Κοινοτικοῦ Καταστήματος καὶ διὰ τὴν ἰδρυσιν
ἄλλων ἐξωραϊστικῶν ἔργων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Φεβρουαρίου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

+ Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΡΕΝΤΗΣ, ΗΡ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, ΣΤ. ΜΕΡ-

ΚΟΥΡΗΣ, Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ—ΝΟΒΑΣ, ΑΔ. ΜΥΛΩΝΑΣ,

Γ. ΒΟΡΑΖΑΝΗΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Γ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ, Α.

ΜΑΧΑΣ, ΧΡ. ΕΥΕΛΠΙΑΝΗΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Γ. ΚΑΡ-

ΤΑΛΗΣ, Γ. ΠΕΛΑΤΕΚΗΣ, Θ. ΜΑΝΕΤΤΑΣ, Κ. ΓΚΟΤΣΗΣ,

Π. ΕΥΡΙΠΙΑΔΗΣ, Δ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Ν. ΚΡΑΣΣΑΔΑΚΗΣ,

Γ. ΠΑΠΠΑΣ, Κ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Χ. ΠΑΠΑ-

ΣΤΑΥΡΟΥ.

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου

(8)

Περὶ μεταβιβάσεως ἀρμοδιότητων καὶ ὑπηρεσιῶν ἐκ τοῦ
Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων εἰς τὸ Ὑφυπουργεῖον
Ἀνοικοδομήσεως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ ὑπ' ἀρ. 873)46 Ἀν. Νόμου περὶ συστάσεως Ὑφυπουργείου ὑπὸ τὸν
τίτλον «Ὑφυπουργεῖον Ἀνοικοδομήσεως» καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 64 τοῦ ἔτους 1946 συμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου
Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Δημοσίων
Ἔργων Ὑπουργοῦ καὶ ἐπὶ τῆς Ἀνοικοδομήσεως Ὑφυπουργοῦ
ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Αἱ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 873)46 Ἀν. Νόμου
μεταβιβασθεῖσαι ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων εἰς
τὸ Ὑφυπουργεῖον Ἀνοικοδομήσεως ὑπηρεσίαι εἶναι αἱ ἑξῆς:

α) Ἡ Διεύθυνσις Σχεδίων Πόλεως μετὰ τῆς Διευθύνσεως
Πολοδομικῆς Ὑπηρεσίας Ἀτυχεοποιώτιος, τοῦ Πολοδομο-
κοῦ Γραφείου Ἀθηνῶν - Προαστείων, τοῦ Γραφείου Σχεδίου
Πόλεως Πειραιῶς - Περιχώρων, τοῦ Γραφείου Σχεδίου
Θεσσαλονίκης, τοῦ Γραφείου Ἀνοικοδομήσεως Κορίνθου καὶ
Περιχώρων καὶ τοῦ ἀσχούντος τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν προκαταρ-
κτικῶν ἐργασιῶν Ἀνοικοδομήσεως ἐν Κρήτῃ Ἐπιθεωρητοῦ
τῶν Δημοσίων Ἔργων.

β) Ἡ Διεύθυνσις Δημοσίων Κτιρίων καὶ τὸ Γραφεῖον Ἀρ-
χιτεκτονικῶν Ἔργων.

2. Αἱ ὑπηρεσίαι αὗται μετεβιβάσθησαν μεθ' ἅπαντος τοῦ
ὕπηρετοῦτος κατὰ τὴν ὡς ἄνω χρονολογίαν εἰς αὐτὰς καθ' ὅσον
οἰκονομικὰ τρόπον ἡ ἰδιότητα ὑπαλληλικῶν προσωπικῶν.

3. Διὰ θέματα ἀρμοδιότητος τῶν ὡς ἄνω μετεβιβασθεῖσων
ὑπηρεσιῶν μὴ ἔχοντα σχέσιν πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑφυ-
πουργείου Ἀνοικοδομήσεως αἱ ὑπηρεσίαι αὗται δέχονται ἐν-
τολὰς ἀπ' ἐξουσίας παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων.

Ἄρθρον 2.

Ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω μετεβιβασθει-
σων εἰς τὸ Ὑφυπουργεῖον Ἀνοικοδομήσεως ὑπηρεσιῶν ὁ Ὑ-
φυπουργὸς Ἀνοικοδομήσεως ἀσκήσας τὰς ἀρμοδιότητας,
αἱ ὁποῖαι, πρὸ τῆς μεταβιβάσεως, ἔσχοντο παρὰ τοῦ Ὑπουρ-
γοῦ Δημοσίων Ἔργων καὶ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Δημοσίων
Ἔργων.

Ἄρθρον 3.

1. Οἱ Διευθυνταὶ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰς τὸ Ὑφυπουρ-
γεῖον Ἀνοικοδομήσεως μετεβιβασθεῖσων Ὑπηρεσιῶν ἐξακο-
λουθοῦν ἀποτελοῦντες μέλη τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων.

2. Τὸ Συμβούλιον Δημοσίων Ἔργων γνωμοδοτεῖ προκειμέ-
νου περὶ προαγωγῆς τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐκ τοῦ Ὑπουργείου
Δημοσίων Ἔργων εἰς τὸ Ὑφυπουργεῖον Ἀνοικοδομήσεως με-
τεβιβασθεῖσων ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ προκειμένου περὶ ἐντάξεων
εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦτο.

Εἰς τὴν αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ
ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Φεβρουαρίου 1946

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

+ Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργός
τοῦ Συντονισμοῦ

ΕΜΜ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων ἐπὶ τῆς Ἀνοικοδομήσεως Ὑφ' γός
Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ **Κ. Α. ΔΟΞΙΑΔΗΣ**